

Р Е Ш Е Н И Е

№196

гр. Перник, 27 юни 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети юни две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на прокурора НИКОЛАЙ ЦВЕТКОВ, като разгледа докладваното от съдията Гроздинска к.н.а.х.д.№ 173 по описа за 2012 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по касационна жалба на „****“ ООД, ЕИК 113563245, с адрес на управление гр. Перник, ул. „****“, бл. 8-10, ет.4, ап. 4 срещу решение № 182 от 26.03.2012г. на Пернишкия районен съд, IV-ти наказателен състав по н.а.х.д. № 111/2012г. С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление № 0035868/12.12.2011г. на Директор офис Перник при ТД на НАП – София, с което на „****“ООД, на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева за невнесени в срок осигурителни вноски за здравно осигуряване за месец ноември 2010г. на наети работници и служители.

С касационната жалба се иска отмяна на оспорваното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на ново съдебно решение, с което да бъде отменено наказателното постановление. Изложени са доводи, че не е следвало да се започва административнонаказателно производство, тъй като към датата на съставяне на акта за административно нарушение е изтекъл 3- месечния срок по чл.34, ал. 1, предл. последно от ЗАНН. Срокът започва да тече от момента на подаване на декларациите за осигурителните задължения. Касационният жалбоодаател поддържа становище, че в случая е приложим чл. 28 от ЗАНН, тъй като невнесените здравноосигурителни вноски за месец ноември са в размер на 98.96 лева. Също така санкционираното търговско дружество е изпълнило останалите си задължения в качеството на работодател като регистрация на трудовите договори в ТД на НАП, деклариращи на начислените заплати и осигуровки, тоест работодателят е съвестен, доколкото е възможно, предвид общата икономическа обстановка в страната.В касационното производство са представени доказателства, че задълженията към бюджета са обезпечени със запор на активи на длъжника, извършват се плащания по реда на ДОПК.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, иска решението на районния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник изразява становище, че съдебното решение е правилно и касационната жалба следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Първоинстанционният съд е събрал и анализирал относимите доказателства и въз основа на тях е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното съдебно решение, която се възприема изцяло от настоящия съдебен състав. Пред касационната инстанция са представени писмени доказателства за извършени плащания от „***” ООД на данъчни задължения, доказателства за наложени запори за обезпечаване на публични вземания, както и разпореждания за временно разрешение на неотложни плащания. Ответникът по касационната жалба представя справка за трудовите договори, сключени от „Тумбари” ООД за периода 01.11.2010г. – 30.11.2010г.

По делото е установено, че „***” ООД, в качеството му на работодател не е внесъл осигурителните вноски за здравно осигуряване на наетите от него работници и служители по трудови правоотношения за месец ноември 2010г. в законоустановения срок. За това нарушение е съставен акт за административно нарушение от 09.11.2011г. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, в противоречие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН не са посочени работниците и служителите, за които са дължими здравните осигуровки, нито размера на тези осигуровки. Актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление трябва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. В случая описанието на нарушението в акта и в наказателното постановление не съдържа данни за осигурените лица, за които не са внесени здравни вноски, нито пък данни за размера на дължимите осигуровки. Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 т. 1, б. „в” от ЗЗО, изисква здравноосигурителната вноска на осигуреното лице, определена по реда на чл. 29, ал.3 от ЗЗО и върху доход, посочен в текста, да се внася едновременно с осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване. По санкционната норма на чл. 104, ал. 1 от ЗЗО, административно наказание се налага на работодател, който не заплаща вноските за осигуряване на лица, за които е длъжен да плати. Тоест фактическият състав на нарушението, описан с цитираната правна норма включва посочване на осигурените лица и размера на дължимата осигурителна вноска, определена по реда на ЗЗО. В случая административният орган в акта и в наказателното постановление е посочил само месеца, за който се дължат вноски, без да уточнява за кои осигурени лица се отнася това и в какъв размер са вноските. Нарушението не е описано по състава на правната норма, не са спазени чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е основание за отмяна на наказателното постановление, поради

съществено процесуално нарушение. Едва пред касационната инстанция са представени писмени доказателства колко са осигурените лица, с които касационният жалбоподател има сключени трудови договори, но допуснатото нарушение в хода на административнонаказателното производство не може да бъде отстранено чрез уточняване на състава на нарушението в хода на съдебното производство. Следва да се отчете, че съгласно справката, в началото на месец ноември 2010г. трудовите договори са 10, а в края на месеца са 9. Няма данни кога е прекратен трудовия договор на Д.Г. Е.*** и до коя дата от месец ноември 2010г. се дължат здравно - осигурителни вноски за него. Дори да се приеме, че лицата, за които се дължат осигурителни вноски са установени, то размерът на вноските за всяко едно от тях не е посочен. Административно-наказващият орган не е установил какъв е осигурителния доход за всяко едно от лицата и каква е осигурителната вноска, изчислена на база този доход. В тежест на административно-наказващият орган е да докаже, че “****” ООД е работодател на конкретни лица, за тези лица е длъжен да плати здравно -осигурителни вноски в определен размер и определен срок. Посочването на размера на дължимите вноски е от значение и за обсъждане приложението на чл.28 от ЗАНН.

Възражението за неспазване на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е неоснователно, тъй като срокът започва да тече от момента на установяване на административното нарушение при извършена проверка, а не от момента, когато е възможно нарушението да бъде установено.

Налице са основания за отмяна на наказателното постановление, които не са взети предвид от районния съд при постановяване на обжалваното съдебно решение.

Предвид гореизложеното, Административен съд – Перник счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново съдебно решение, с което да се отмени наказателното постановление, поради което и на основание чл.221, ал.1 и ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 182/26.03.2012г., постановено по н.а.х.д.№111/2012г. на Пернишкия районен съд, IV-ти наказателен състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 0035868/12.12.2011г. на Директор офис Перник при ТД на НАП – София и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 0035868/12.12.2011г. на Директор офис Перник при ТД на НАП – София, с което на основание чл. 104, ал. 1 от ЗЗО на “***” ООД, ЕИК 113563245, с адрес на управление гр. Перник, ул. „***”, бл. 8-10, ет.4, ап. 4 е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4000 (четири хиляди) лева.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/